ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

78-Ї НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРОФЕСОРІВ, ВИКЛАДАЧІВ, НАУКОВИХ ПРАЦІВНИКІВ, АСПІРАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТУ

І ТОМ

15 – 22 травня 2026 року
Полтава

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

78-ї наукової конференції професорів, викладачів, наукових працівників, аспірантів та студентів університету

ТОМ І

15 травня – 22 травня 2026 р.

Полтава 2026

перетворити навчання з репродуктивного відтворення форми на динамічний процес дослідження графічної мови, що є критично важливим для формування індивідуального авторського стилю майбутнього дизайнера чи художника.

УДК 75.047:[378:7.012]:7.017.4

В.К. Ткачук, ст. гр. 201-ФДН
О.В. Острогляд, науковий керівник
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ПЛЕНЕРНИЙ ЖИВОПИС ЯК ЧИННИК ПОДОЛАННЯ ТВОРЧИХ БАР'ЄРІВ ТА ФОРМУВАННЯ КОЛОРИСТИЧНОГО МИСЛЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ДИЗАЙНЕРА

Пленерна практика є унікальним етапом у професійному становленні майбутнього дизайнера, оскільки вона виводить студента за межі контрольованого аудиторного простору та змушує взаємодіяти з мінливою реальністю. Саме в умовах відкритого повітря відбувається найбільш ефективне подолання творчих бар'єрів, пов'язаних зі страхом помилки та академічною скутістю. Поза стінами майстерні студент опиняється в ситуації, де освітлення, погода та ритм оточення постійно змінюються, що вимагає миттєвої реакції та відмови від тривалого раціонального аналізу. Це стимулює розвиток інтуїтивного підходу до творчості, дозволяючи руці рухатися вільніше, а оку – фіксувати головне, відсікаючи зайву деталізацію. У такому стані високої концентрації руйнується психологічний затиск «білого аркуша», адже сама природа диктує динамічний темп роботи, не залишаючи часу на сумніви щодо правильності кожної окремої лінії чи мазка.

Формування колористичного мислення на пленері відбувається через безпосереднє спостереження за складними природними гармоніями, які неможливо відтворити за шаблоном. У приміщенні студент часто оперує локальними кольорами, проте під впливом природного світла він починає бачити нескінченну кількість рефлексів, колірних нюансів та повітряну перспективу. Це вчить дизайнера сприймати колір не як сталу характеристику об'єкта, а як результат взаємодії світла, середовища та простору. Робота з натури змушує відмовитися від «готових» відтінків з кювет чи тюбиків на користь пошуку складних сумішей, що максимально точно передають атмосферний стан. Такий досвід закладає фундамент

професійного відчуття колориту, яке згодом трансформується у здатність створювати гармонійні та візуально багаті дизайнерські проєкти, де колір працює на створення певної емоції та атмосфери.

Рис. Вероніка Ткачук під час участі у
Живописному пленері ПОЗА МЕЖА-МИ, жовтень 2026 року

Окрім технічних навичок, пленерний живопис розвиває композиційну гнучкість, навчаючи майбутнього фахівця виділяти цілісний образ із хаотичного візуального потоку. Студент вчиться кадрувати краєвид, розставляти акценти та підпорядковувати другорядні деталі загальному замислу. Цей процес аналітичного відбору є критично важливим для дизайнера, чия професія вимагає вміння структурувати простір та керувати увагою глядача. Таким чином, пленер стає не просто художньою вправою, а інтенсивною школою візуального мислення, де через подолання внутрішнього супротиву та прямий діалог із натурою формується професійна ідентичність митця. Отриманий досвід розкутості та колористичної чутливості стає тим капіталом, який дозволяє дизайнеру впевнено оперувати художніми засобами у подальшій практичній діяльності, створюючи унікальні та живі візуальні рішення.